

Svar på remiss SOU 2025:61 Sveriges internationella adoptionsverksamhet

Svenska ambassaden i Hanoi

Den svenska ambassaden i Hanoi har tagit del av det material som ingår i remissen och som berör Vietnam. Ambassaden gör bedömningen att den redogörelse som ges för utvecklingen av internationella adoptioner från Vietnam är korrekt och överensstämmer med tillgängliga offentliga källor.

Under 1990-talet ökade antalet internationella adoptioner från Vietnam snabbt. Regelverket var vid denna tidpunkt svagt och dokumentationen begränsad, vilket innebar att systemet var sårbart för missbruk. Utöver de fall av människohandel i norra Vietnam som nämns i remissen under 2000-talet, finns även dokumenterade fall i andra provinser under samma period. Vietnam ratificerade Haagkonventionen år 2011. Därefter har landet genomfört flera reformer för att stärka rättssäkerheten vid internationella adoptioner. Den senaste lagändringen, dekret 06/2025/ND-CP, trädde i kraft den 8 januari 2025. Förändringarna omfattar digitaliserade ansökningsförfaranden, förenklade dokumentkrav och ökad insyn.

Adoptionscentrum, som tidigare varit verksamt i Vietnam, har inte bedrivit adoptionsverksamhet i landet under de senaste tre åren. Organisationen uppger att antalet barn tillgängliga för adoption är mycket lågt, vilket har lett till att verksamheten avslutats av ekonomiska skäl. Adoptionscentrum arbetar idag enbart med efteradoptionsstöd. Det innefattar bland annat återbesök till hemorter, barnhem och sjukhus, samt stöd vid sökandet efter biologiska föräldrar.

Ambassaden gör bedömningen att det ligger utanför utlandsmyndighetens kompetens- och ansvarsområde att kommentera eventuella förändringar i den förordning som reglerar utrikesrepresentationen. Samtidigt vill ambassaden framföra att de förslag som berör utlandsmyndigheternas roll – särskilt avsnitt 8.10.3 om stöd till resurscentrum i ursprungsundersökningar – riskerar att innebära en betydande arbetsbelastning. I Vietnam är förekomsten av falska dokument omfattande, vilket innebär att stöd vid ursprungsspårning kan kräva omfattande insatser från ambassadens sida för att kunna säkerställa att arbetet bedrivs på ett rättssäkert vis. En sådan uppgift förutsätter tydlig ansvarsfördelning och tillräcklig resursplanering.